

14-7-81

„Sobere bouwstijl kerk paste bij karakter streek”

(Door Dominique Peeters)

HOOGELOON - „Rond 1400 werd in Hoogeloon begonnen met de bouw van een stenen kerk met toren” en „De toren heeft een sobere bouwtrant met weinig versieringen. Juist de eenvoud, de soberheid in stijl, paste goed bij het karakter van de streek”.

Twee citaten uit „D'n ouden toren van Hoogeloon”, een boekje van L. van de Borne uit Hoogeloon, sinds twee jaar oudhoofd der school van deze plaats.

Op 1 juni 1980 begon de firma Nico de Bont en zonen uit Nieuwkuijk met de restauratie van de oude Hoogeloonse toren. Deze firma is gespecialiseerd in restauratiewerken en heeft o.a. de buitenkant van de Sint Jan in Den Bosch opgeknapt. Toen het herstel van de toren was begonnen, ging gemeenteambtenaar L. Brok op zoek naar iemand die een boekje over de geschiedenis en de opknapbeurt van de toren kon samenstellen. Brok kwam terecht bij Van de Borne. Deze zegt hierover: „Toen Leo Brok me vroeg om hieraan mee te doen heb ik toch even gearzeld omdat ik twijfelde aan voldoende gegevens. Maar eenmaal bezig begon het steeds interessanter te worden.

Het boekje is gebaseerd op historische feiten. Ik heb niet op basis van vage vermoedens gewerkt. De inhoud is historisch verantwoord. Ik heb de gegevens uit een eigen archief gehaald en enkele deskundigen hebben ook informatie aangedragen.”

Het boekwerkje gaat niet alleen over de oude toren. Zijdelings komt ter sprake de geschiedenis van de Pancratiusverering (de patroonheilige van de Hoogeloonse parochie is Sint Pancratius), de band tussen de

abdij van Tongerlo en Hoogeloon en de geschiedenis van de kerk die vroeger bij de toren stond.

Van de Borne: „Al die andere dingen waar we op stuiten zijn ook aardig maar we hebben ons tot de toren moeten beperken om het niet te uitgebreid te maken en om het voor iedereen prettig leesbaar te houden.”

Een interessant verhaal dat wel uitgebreid in het boekje staat gaat over de twee torenklokken. De oudste van de twee werd in 1435 gegoten door Jan Zeelstman. Henricus Petit maakte de andere klok in 1791. In de oorlog namen de Duitse bezetters veel klokken mee om ze om te smelten tot oorlogsmateriaal. Maar de klokken die voorzien waren van de M van monument ontsprongen deze dans. Het meesterwerk van Jan Zeelstman werd ten onrechte niet als monument aangemerkt en werd meegenomen naar Tilburg. Toch verscheen deze klok niet in een andere gedaante op het slagveld van de Tweede Wereldoorlog omdat er nog een „Prüfung” (onderzoek) moest plaatsvinden. Dit onderzoek betekende uitstel van onsmelting en leidde uiteindelijk tot afstel. De torenbel van Petit kreeg niet helemaal terecht wel het predikaat monument en werd zo gered. Beide klokken hangen nu in een vernieuwde klokkestoel in de oude toren. Eind 1980 werd de klokkeninstallatie gerestaureerd door de firma Petit en Fritsen uit Aarle Rixtel. De Petit van deze BV is een nazaat van de 18e eeuwse klokkengieter.

Het werk van L. van de Borne ligt binnen enkele weken bij de RABO-bank in Hoogeloon die de drukkosten voor zijn rekening heeft genomen. Geïnteresseerden kunnen daar een van de vijfhonderd exemplaren afhalen.

...kerk inger
voor een nieuwe d